

DOSÁHNOUT SJEDNOCENÍ S BOHEM

Trpím, protože si myslím, že jsem nikdy nedosáhl sjednocení s Bohem.

K tomu, abychom dospěli k takovému sjednocení s Bohem, které bychom „cítili“ alespoň smysly duše, je zapotřebí naučit se konat dobře Boží vůli v přítomném okamžiku.

Jsmeli-li vůči Bohu velkorysí, jeho světlo pomalu proniká do naší mysli, jeho láska do našeho srdce a my jsme s to „cítil“ jeho sladkou přítomnost plnou pokoje, až dospějeme tak daleko, že ji v sobě budeme vnímat téměř nepřetržitě.

Měl by ses zaměřit na to, aby ses v přítomném okamžiku stával živou Boží vůlí.

ABY SE BŮH ZJEVIL

Duchovní život je tvrdý a mě stojí námahu a bolest, protože se mi zatím nedaří uskutečnit niterné sjednocení s Bohem.

„Tomu, kdo mě miluje, se zjevím“ říká Ježíš (srv. Jan 14, 21).

Zakusili jsme, že když ho milujeme – a jemu se zvláště líbí, když ho milujeme v bližních – Ježíš nezjeví jenom svoje světlo, ale také svou lásku.

Kdo intenzivně žije náš Ideál, může potvrdit, že poté, co vyplnil dny přímočarou a nezištnou láskou, cítí, že když se dobře usebere při večerní modlitbě, Bůh mu dává zakoušet v jeho duši svou sladkou, duši naplňující přítomnost.

A právě tento přímý kontakt s Bohem činí vnitřní život přitažlivým.

Žijeme-li dobře, Bůh se zjevuje, protože přísliby evangelia se vždy uskutečňují. Pokud se tak neděje, je to proto, že jsme plni nedokonalostí v lásce, které Bohu znemožňují, aby se zjevil.

Je tedy třeba se pokořit a říci Ježíšovi, že jsme šťastní i pokud naše láska je „nemocná“, protože mu dáváme možnost, aby nás „vyléčil“. Nesestoupil snad na zem kvůli nemocným?

Takový způsob jednání je „čistou“ láskou, protože nehledí na osobní zájem a dává jistotu, že Bůh nás opět uzdraví.

Takto s důvěrou postoupíme k žití následujícího okamžiku a rychle nalezneme sladkou přítomnost Boha, který je vždy věrný svým slibům.